

Sygn. akt *XI Ka 257/20*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca Sędzia Dorota Dobrzańska

Protokolant p.f. protokolanta Katarzyna Bednara

po rozpoznaniu dnia 23 czerwca 2020 roku

sprawy **E. D. (1)**, córki F. i J. z domu K., urodzonej (...) w B.

oskarżonej z art. 212 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 16 grudnia 2019 roku sygn. akt IX K 711/18

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uniewinnia oskarżoną od dokonania zarzuconych jej czynów;
2. kosztami procesu obciąża oskarżycielkę prywatną E. S. (1).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 257/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 16.12.2019r. w sprawie IX K 711/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator
pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny: pełnomocnik oskarżyciela substydiarnego

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#		
#	co innego rozstrzygnięcia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd odwoławczy nie przeprowadzał własnych dowodów, dokonał tylko odmiennej oceny wymowy zgromadzonego materiału dowodowego.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Obraza art. 212§2 kk co do czynu II poprzez błędną kwalifikację ustaleń faktycznych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Obraza art. 7 w zw. z art. 410 kpk i w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Obraza art. 5§2 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Słuszny jest zarzut dotyczący nieprawidłowej subsumpcji czynu określonego w pkt 2 wyroku. Dotyczył on wpisu z dnia 21.08.2018 r. użytkownika „plitki”, o treści przytoczonej przez E. S. (1) w zeznaniach na k. 3v. Sąd Rejonowy bardzo pobieżnie skwitował podstawę prawną swego orzeczenia, właściwie niczego nie poddając rozwadze w zakresie realizacji znamion zniesławienia. Rację ma obrońca, kiedy pisze		

w środku odwoławczym, iż ten wpis nie pozwala na identyfikację osoby, do której się odnosi, bowiem w aktach nie ma wydruku całości rozmów ze strony L. 112 i nie można prześledzić rozwoju konwersacji z dnia 21.08.2018 r. Ponadto opinia użytkownika, że osoby odpowiedzialne za wychowanie innej (w domyśle małoletniej) osoby, które nie dopełniły swoich obowiązków, muszą ponosić konsekwencje, w żaden sposób nie wpisuje się w zniesławienie penalizowane w art. 212§1 kk.

W kwestii karalności poniżających ocen wypowiedział się w sposób jednoznaczny SN w uzasadnieniu postanowienia z 22.6.2004 r., w którym wyeksponował różnice pomiędzy wypowiedziami o faktach a sądami wartościującymi i stwierdził, iż cecha ujemnych ocen i opinii sprawiająca, że nie poddają się one weryfikacji w drodze przeprowadzenia dowodu prawdy i oceny ich wiarygodności, nie może prowadzić do stwierdzenia, że w wypadku zniesławiających ocen potrzeba prawnej ochrony godności osoby nie może być realizowana. Wskazano przy tym, że należy posłużyć się racjonalnym kryterium, jakim jest wykazanie dostatecznych podstaw faktycznie zniesławiających.

Obiektywnie stwierdzić trzeba, że wypowiedź każdej osoby, która uważałaby, że za brak starań o należyte wychowanie dziecka rodzice powinni ponieść konsekwencje (nota bene nieokreślone przez komentującego), w pełni mieści się w granicach prawa do oceny i wolności słowa. Z tych względów w instancji odwoławczej nastąpiło

uniewinnienie oskarżonej od czynu zarzuconego w punkcie 2.

Sąd Okręgowy nie będzie odnosił się do zarzutów sformułowanych w środku odwoławczym w zakresie obrazy przepisów prawa procesowego, gdyż wystarczające jest wyeksponowanie błędów o charakterze materialnym, które to legły u podstaw orzeczenia Sądu Rejonowego i przypisania popełnienia występku zniesławienia w dniu 21.08.2018 r. zniesławienia (art.436 kpk).

Inna jest sytuacja co do czynu mającego mieć miejsce w dniu 20.08.2018 r., wpis z godz. 11:19 (k.3v i 7v). Zarzuty autorki apelacji w pierwszej kolejności odnosiły się do braku dowodów, iż jego autorką jest E. D. (1). Podzielić należy ustalenia Sądu I instancji co do identyfikacji oskarżonej zarówno poprzez osobiste zainteresowanie (jej syn był krzywdzony przez T. B., a K. S. obecny przy tym) jak i powiązanie adresu IP komputera zainstalowanego pod adresem oskarżonej, nota bene innym niż miejsce zamieszkania z rodziną (k.52). Podobnie prawidłowe są ustalenia na podstawie zeznań E. S. (1), że jedynym małoletnim w określonej klatce schodowej był K. S..

To, że wpisy wyrażają negatywne emocje i oceny oskarżonej wobec K. S. i jego rodziców (str. 5 uzasadnienia), jeszcze nie stanowi o zniesławieniu, bowiem na szczęście w naszym państwie wolno wyrażać negatywne oceny. Dalej znajduje się stanowisko, iż zarzut zawinionej nieudolności wychowawczej mógł poniżyć E. S. w opinii publicznej. Owszem, można by się zgodzić z Sądem I instancji, gdyby akta

sprawy nie zawierały dowodów o takim wydźwięku, który nakazywał wręcz analizę kontratywu z art. 213 kk.

W ocenie Sądu odwoławczego w tym przypadku nastąpiło wyłączenie bezprawności na skutek ziszczenia się wszystkich warunków kontratywu z art. 213§1 pkt 2 kk. Sąd Rejonowy wprowadził nie na wniosek obrony, ale faktycznie przeprowadził dowód prawdy poprzez zażądanie akt V Nkd 185/18 Sądu Rejonowego w Lublinie (k.63v i 75-122). Przypomnieć wypada, że zarzucony wpis dotyczył rodziców małoletniego ze środkowej klatki z pierwszego piętra i ich niewydolności wychowawczej, pojawiła się ocena, że tym należałoby zainteresować służby. Z dołączonych materiałów niezbitnie wynika problem wychowawczy w rodzinie S., specjalistyczne opinie i ustalenia sądów rodzinnych wprost mówią o bezradności wychowawczej rodziców, utracie wpływu na dziecko, minimalizowaniu przez nich naganności zachowań K..

Powyższe zmaterializowało przesłanki w/w kontratywu, gdyż mamy do czynienia z zarzutem publicznym (na ogólnie dostępnym forum internetowym), prawdziwym (dowody z akt V Nkd 185/18) i służącym obronie społecznie uzasadnionego interesu – konieczność reakcji odpowiednich służb wobec rodziców w przypadku demoralizacji małoletniego, dotyczącej innych dzieci jak i mieszkańców bloku przy ul. (...). Nie ma też wyłączenia przeprowadzenia dowodu prawdy, zakreślonego w ostatnim zdaniu §2 art. 213, bo choć zarzut dotyczył życia rodzinnego, miał w swoim

<p>założeniu zapobiec demoralizacji nieletniego.</p> <p>Poprzez art. 440 kpk Sąd odwoławczy dokonał zmiany wyroku na korzyść niezależnie od zarzutów środka odwoławczego i uniewinnił E. D. również od czynu zarzucanego w punkcie 2.</p>	
Wniosek	
O uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek obrońcy o uniewinnienie miał oparcie w prawidłowo ocenionym materiale dowodowym. Nie było podstaw do uchylenia wyroku ani określonych w art. 439 §1 kpk ani art. 437§2 zd. drugie kpk.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Poprzez treść art. 440 kpk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Zostały wyłożone powyżej.	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Ustalenie winy.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Jak wyżej.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Obciążenie oskarżycielki prywatnej kosztami postępowania wynikało z art. 632 pkt. 2 kpk.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przypisanie popelnienia czynu.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana